

هو الله - ای بنده آستان مبارک، نامه ئی از شما رسید...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هو الله

ای بنده آستان مبارک، نامه ئی از شما رسید و سبب سرور گردید زیرا دلالت بر صحت و سلامت عموم احبّا در آن صفحات بود. الحمد لله در این سنین انقلاب در صون حمایت الهی محفوظ بوده‌اید و حال آنکه اکثر ناس در نهایت انقلاب و اضطراب و جمیع اقالیم عالم در آتش خونریزی سوخته و افروخته. لکن دوستان الهی بمبارکی تعالیم ربّانی در آسیا و امریک و افریک در نهایت امن و امان و از جمیع آفات محفوظ و پر روح و ریحان. ایام جنگ را گذاراندند و با وجود این شدائد و انقطاع مخبرات باز در جمیع جهان نفوذ کلمه الله در ازدیاد و انتشار نفعات الله مزداد شد. جمیع امور در جمیع حدود و ثغور رو باضحلال بود مگر امر الله که روز بروز در انتشار بود.

شما بجمیع متعلّقین و احبّا یک یک تحیّت عبدالبهاء ابلاغ دارید. اخبارات مفصّله در نامه مرقوم دارید و بگوئید هفت اقلیم از صور اسرافیل در اهتزاز و صیت و صوت این امر بدیع ارکان جهان را بحرکت آورده، ولی اکثری از اهل ایران هنوز بخواب کابوسی گرفتار. علی الخصوص کشور نور که موطن حضرت مقصود است اندکی هنوز منخود و محجوبست مانند مکه که موطن حضرت رسول علیه السلام بود یثرب و یمن و تهمه روشن شده بود و مکه که منبت شجره مبارک بود غافل و ذاهل. این قاعده عمومی در جمیع دورها و کورها بود که بیگانگان آشنا و آشنایان که از اهل وطن مظهر حقیقت بودند بیگانه می‌ماندند. شما حال در این دور بدیع بیائید این قاعده را بهم زیند بر عکس اهالی مکه نشر نفعات الله نمائید و آتش محبت الله برافروزید و خطّه نور را

ORIGINAL

AUDIO

مشکاة لمعه نور و شعله طور کنید و جمیع دوستان را تحیت مشتاقانه برسانید و این نامه را بجهت دوستان بخوانید
و علیک البهاء عبدالبهاء عباس. آب ۱۹۱۹

ای حضرت عموزاده، یادگار عزیز آن روح مجسم و نور مصوری. حضرت عم بزرگوار بعبدالبهاء بی نهایت مهربان بود و در ایام طفولیت که در آن قریه بودم بسیار نوازش می نمود و آمیزش می فرمود. هنوز حلاوت محبت او در مذاقست لهذا مرا آرزو چنان که شمع او روشن گردد و آن قریه گلشن شود و شما باغبان آن گلستان شوید و آهنگ خوش از مرغان آنچمن باین انجمن رسد و علیک البهاء عبدالبهاء عباس

